

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ท้นเหตุการณ์นำไปใช้ (๒)

ครูวิไลพร วิไลลักษณ์

ไทย

การคาดคะเนเหตุการณ์

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป. ๖/๕ อธิบายการนำความรู้และความคิด
จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

อ่านเรื่อง “พันธุ์แท้ขี้ลืม”
แล้วเล่าเรื่องต่อให้จบ

ตากับยายนั่งคุยกันที่หน้าระเบียง
ในตอนบ่าย ตารู้สึกหิว อยากเข้าไป
ในครัวหาของว่างมารับประทาน
จึงหันไปถามยายว่า

ตา : “ยายอยากทานอะไรบ้างไหม
จะได้เอามาให้ยายด้วย”

ยาย : “เออ...ก็ดีเหมือนกัน”

ตา : “ยายจะเอาอะไรดีล่ะ”

ยาย : “ถ้างั้นเอาไอติมลัก ๑ ก้อน
เฮ้า...ตาจตลีไม่งั้นเดี๋ยวดาก็ลืม”

ตา : “น่า...ไม่ต้อง ไม่ลืมหรอกยาย
จำได้”

ยาย : “เอาไอติมวานิลลานะ แล้ว
ราดครีมด้วยล่ะ เอ้า...ตาจตซี
ประเดี้ยวลิ้ม”

ตา : “จำได้ ไม่ลิ้ม”

ยาย : “แล้วใส่ถั่วคั่วมากหน่อยนะ
เฮ้า...ตาจตชีประเดี้ยวลีม”

ตา : “เฮาน่ายาย จำได้ไม่ลืมหรอก”

ตาทายเข้าไปในครัวพักหนึ่ง
ก็ออกมาพร้อมกับ.....

ตาทายเข้าไปในครัวพักหนึ่ง
ก็ออกมาพร้อมกับ
ข้าวราดแกงไก่ ๑ จานใหญ่

ยาย : “เข้าตา...ฉันบอกแล้วไง
ให้จดไว้ตาก็ไม่จด เห็นมัยละ
ตาก็ลืมจนได้ เพราะฉันสั่งว่า
ให้เอาไข่พะโล้ อีก ๑ ลูกด้วย
ตาก็ลืมจนได้”

คำถามชวนคิด

นักเรียนเคยคาดเดาเรื่องราวเหตุการณ์
ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันบ้างหรือไม่ ถ้าเคย
ผลจากการคาดเดาเป็นอย่างไร

การคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์

เป็นการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
ขณะที่นักเรียนได้อ่านหรือฟังเรื่องราวต่าง ๆ นั้น
เราอาจนึกในใจถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป
หรือคาดคะเนว่าผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร

การคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์

การคาดคะเนนั้นควรมีเหตุผลสนับสนุน
ด้วยว่าเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น เพื่อฝึกทักษะ
การคิดให้เป็นระบบ

ประโยชน์ของการคาดคะเนเหตุการณ์

๑. สามารถประมาณสิ่งต่าง ๆ ได้โดยใกล้เคียง
เพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์บางประการ ในกรณีที่
มีเหตุฉุกเฉิน

ประโยชน์ของการคาดคะเนเหตุการณ์

๒. เป็นการฝึกหัดการใช้ไหวพริบ

๓. ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี
ถูกต้อง ใกล้เคียงความเป็นจริง

อันตรายจากโทรศัพท์มือถือ

ยาเสพติดชนิดใหม่ได้ระบาดไปแล้วทั่วโลก
การออกฤทธิ์อย่างเฉียบพลันของมัน ทำให้เรามีอาการ
หงุดหงิด อารมณ์เสีย กระวนกระวาย หุนหันุนใจ และ
ตอนนี้มันหาซื้อได้ง่ายมาก มันกำลังอยู่ในมือของพวกเขา
เราหลาย ๆ คน ตอนนี้...มันติดหนึบกับชีวิตของเราแล้ว

มันอยู่กับเราทั้งวันทั้งคืน ขัดขึ้นไม่ได้
มันควบคุมเราแทบจะทั้งชีวิตเจ้ายาเสพติด
ชนิดนี้ ที่อยู่ในมือของเรา มีชื่อว่าสมาร์ทโฟน
ลองหลับตานิ่งๆ แล้วลองถามตัวเองดูสิว่า
เราเคยห่างจากมันนานที่สุด กี่นาที

เรากำลังเสพติดเจ้าสิ่งเหล่านี้อยู่หรือเปล่า
Facebook, Twitter, LINE, Youtube
และอื่น ๆ มากมาย ในอเมริกามีข้อมูลที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับการใช้สมาร์ทโฟน

๘๔ % ของกลุ่มตัวอย่าง ต้องพกสมาร์ทโฟน
ติดตัวไปด้วยทุกครั้ง เมื่อออกไปข้างนอก ๕๐ %
ของคนอเมริกัน เอาสมาร์ทโฟนไปนอนด้วย
๒๐ % ของกลุ่มตัวอย่าง เช็คสมาร์ทโฟนทุก ๆ
๑๐ นาที ๒๐ % ของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งกลุ่ม
เพื่อแชท และส่งข้อความ

เป็นเรื่องที่น่าตกใจ และประหลาดมาก
เมื่อทุกคนนั่งกินข้าวด้วยกัน แทนที่จะนั่ง
มองหน้ากัน มองตากัน คຸຍกัน กลับกลายเป็น
กันว่าทุกคนจ้องลงไปที่สมาร์ทโฟนแล้วก็คຸຍ
แบบไม่ใช่เสียงกับคนที่อยู่ข้างใน

ไม่เฉพาะบนโต๊ะกินข้าว แต่เราสามารถ
เห็นได้ทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นบนรถยนต์
ส่วนตัว รถประจำทาง สวนสาธารณะ
ทางเท้า หรือแม้แต่กระทั่งในโรงภาพยนตร์

ที่ผมเล่ามาทั้งหมดเป็นเรื่องของ
พฤติกรรมของคนยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนไป
แต่เมื่อพฤติกรรมเปลี่ยนผลลัพธ์ก็เปลี่ยน
อาจจะมีทั้งดีบ้าง และไม่ดีบ้าง

www.pramoteo.com

แบ่งกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน

ปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเรา
หลังใช้สมาร์ทโฟนเป็นเวลานาน ๆ
มีอะไรบ้าง

ถ้าคนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ และใช้เวลา
อยู่กับสมาร์ทโฟนตลอดเวลาจะเกิดผลดีและ
ผลเสียอย่างไร ลองคาดเดาเหตุการณ์

วางแผนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้
สมาร์ทโฟนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวเรา

นักเรียนคิดว่าต่อไปในอนาคต
สมาร์ทโฟนจะมีการพัฒนาหรือ
เปลี่ยนแปลงอย่างไร ทำไมจึงคิดเช่นนั้น

ใบงานที่ ๐๗

การคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์

คำชี้แจง อ่านนิทานเรื่องหนูนับ แล้วคาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้น

หนูนับ

นับเป็นเด็กผู้หญิงที่จิตใจดี พุดจาไพเราะ ทุกเช้านับจะเอาพืชผักไปให้เจ้ากระต่ายน้อย เพื่อนรักที่อยู่สนามหญ้าหลังบ้านกิน

เช้าวันหนึ่ง นับเอาผักขมไปให้เจ้ากระต่าย เมื่อไปถึงนับก็มองเจ้ากระต่ายน้อย นับเห็นเจ้ากระต่ายน้อยนอนตัวแข็งทื่อ นับจึงรู้ว่าเจ้ากระต่ายน้อยตายเสียแล้ว นับเสียใจมาก และกลายเป็นเด็กที่มีแต่ความทุกข์

วันรุ่งขึ้น ด้วยความคิดถึงเจ้ากระต่ายน้อย นับนำเยื่อไม้บางๆ สีขาวนวลจากต้นไม้หลังบ้านมาแผ่เป็นแผ่น แล้วนำมาตากแดดจนแห้งสนิท นับนำเยื่อไม้ที่บัดนี้กลายเป็นกระดาษมา.....

๑. นักเรียนคิดว่านับรักเจ้ากระต่ายน้อยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. นับนำเยื่อไม้บางๆ มาทำอะไร

๓. นักเรียนคิดว่าตอนจบของเรื่องจะเป็นอย่างไร
